

ת"פ 6004/06 - מדינת ישראל נגד מחמוד אנגאץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 22-6004 מדינת ישראל נ' אנגאץ(עציר)

לפני כבוד השופט שמאן בקר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס, תביעות תל אביב
נ ג ד

הנאשם מחמוד אנגאץ
ע"י ב"כ עו"ד חאלד סואליך, סגנoria ציבורית

גזר דין

העובדות

1. הנאשם מחמוד אנגאץ (להלן: הנאשם, או אנגאץ), הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות של קשרת קשור לעשות פשע לפי סעיף 449 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), גניבת רכב לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 29 (א) לחוק, סיווג לגניבת רכב לפי סעיף זה, יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, החזקת כל פריצה לפי סעיף 413ז יחד עם סעיף 29 (א) לחוק, חבלה ממזיד ברכב לפי סעיף 413ה יחד עם סעיף 29 (א) לחוק, כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב- 1952 (2 עבירות), נהיגה פוחצת של רכב לפי סעיף 338 (א) (1) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) לפי סעיף 10(א)לפקודת התעבורה(נוסח חדש) (2 עבירות), נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2אלפקודת ביטוח רכב מנوعי(נוסח חדש), תש"ל-1970 (2 עבירות).

2. בכתב האישום המתוקן שני אישומים[1]; על פי עובדות **האישום השני** (הוא הראשון בזמן), ביום 27.5.2022 בשעה 01:50 סייע הנאשם, שאינו מחזיק באישור שהייה בישראל, לפולוני, לגנוב רכב בעיר יהוד, בכך שנרגב בו לכיוון שטחי האזור, דרך מעבר רנטיס, במטרה לשולות את הרכב שלילת קבוע מבعليו, בהיותו בלתי מושחה לנוהga וללא פוליסט ביטוח.

האישום הראשון מתאר כי, סמוך לתאריך 29.5.2022, קשר הנאשם קשר עם שני קטינים (ס.א ו-ע.א, להלן: הקטינים) לגנוב רכבים. ביום 29.5.2022 בשעה 01:40, גנבו הנאשם והקטינים, בצוותא, רכב בעיר יהוד (להלן: הרכב, או הרכב הגנוב); הנאשם והקטין ס.א הגיעו לרכב, האخرן פתח את מכסה המנוע ואת קופסת הנתקנים

והפעיל את הרכב. במקביל ניפץ הנאשם, באמצעות מברג, את חלונו הימני (משולש) של הרכב, נכנס לרכב והניעו. כל זאת, בעוד הקטין ע.א. תצפת על המתרחש, ושמר שאיש לא הגיע למקום.

במהלך, ניגן הנאשם ברכב הגנוב, עמו נסעו גם הקטינים, לכיוון שטיחי האזור, וזאת בהיותו בלתי מורשה לנήגנה ולא פוליסטית ביטוחה. עת הגיעו הנאשם לצומת הטיסים, אוther הרכב הגנוב על ידי המשטרה אולם הנאשם לא נענה לבקשת השוטרים לעצור את הרכב, אלא הגביר מהירות נסיעתו, תוך שהוא חוצה צמתים באור אדום ועוקף רכבים בקו הפרדה רציף, עד שנעצר במחסום רנטיס.

על פי כתוב האישום, החזיק הנאשם שלא כדין, יחד עם הקטינים, את מכשירי הפריצה הבאים: מברג שטוח אשר יכול לשמש, בין היתר, לפתחן האלים של דלתות מבנים וכלי רכב; קונקטור חשמלי/ פרג קצר אשר יכול לשמש, בין היתר, להתקנת מנוי אופניים או קטנוועים, ללא מפתח מתאים; קטר אשר יכול לשמש, בין היתר, לחיתוך של גדרות תיל, רשותות או מוליכים חשמליים.

3. ביום 10.11.2022 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב האישום המתוקן, והורשע בעבירות דלעיל; הצדדים לא הציגו הסכמה ביחס לעונש. נכון גילו הנאשם של הנאשם, ולבקשת ההגנה, הופנה אנגאז לשירות המבחן, לשם הכנת תסקיר לעונש.

4. ביום 18.1.2023 התקבל תסקיר שירות המבחן אשר המליץ להשית על הנאשם עונש החופף לימי מעצרו, ולהטייל עליו מסר מותנה לתקופה משמעותית.

5. ביום 2.2.2023 טענו הצדדים לעונש. התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם המתאים לאיושם הראשון נע בין 20 ועד 36 חודשים בפועל, ולאישום השני - 7 חודשים מסר ועוד 18 חודשים מסר; המאשימה עתרה לעונשה במתחם כולל, לכל העבירות בהן הורשע הנאשם, הנע בין שנתיים עד שלוש שנים מסר בפועל. המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחום המבחן, "אך לא בחלוקת התחתון ביתר", ולהשית עליו 27 חודשים מסר, מסר מותנה על העבירות בהן הורשע, כספי, פיזי, וכן פסילת רישון, על תנאי ובפועל גם יחד.

התביעה עמדה על הערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם: השמירה על שלום הציבור, פרטיוותו ורכשו, הגנה על חי אדם במרחב הציבורי, זכותה של מדינת ישראל להחליט מי יבוא בשעריה. עוד הוסיף התביעה, כי העבירות אותן ביצע הנאשם הן "מכת מדינה", המחייבות מענה עונשי הולם. התובעת הדגישה את פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגתו הפרועה והמסוכנת של הנאשם, ללא רישיון נהיגה, כשהוא ניסה להימלט מפני המשטרה תוך חיצית צמתים באור אדום, ועקיפת רכבים בקו הפרדה רצוף; לדברי התביעה "אנו עדים יום יום לנסיבות הטרagiות בהתנהלות שכזו ואך במלז האירוע לא הסתיים בתוצאה טראגיית יותר".

אשר למייקום עונשו של הנאשם בגין המתחם העוני שיש התביעה, כי הלה בעל הרשעה קודמת, ביטחונית, וכי

חרף המלצת הتسיקיר להסתפק בימי מעצרו כעונש, הוא אף לא חחל בהליך טיפול.

6. הגנה בטיעונה לעונש, לא עדמה על מתחם העונשה המבוקש על ידה, אך ביקשה למקם את עונשו של הנאשם תוך חריגה לקולא ממתחמי העונשה הרגילים, לשיטתה, ולגוזר עליו עונש החופף לימי מעצרו. עוד ביקש הסניגור המלומד, שלא להשיט על הנאשם קנס כספי או פיצוי נוכח העדר יכולת כלכלית, והשבת הרכבים הגנובים לבעליהם.

הסניגור טען כי קביעת המתחם העונשי צריכה להיעשות בהתאם לדין, ועל טענת התביעה שלפיה העירות בהן הורשע הנאשם הן "מכת מדינה", להיות מגובה בריאות.

הסניגור הוסיף, ביחס לאיושם הראשון "... מי שהוא לו את מעמד הבכורה ועם התנועת הרכב היה אותו ... קטין שהוא פתח את קופסת הנתקדים והתנייע את הרכב...". הסניגור עמד על כך שהרכב הוחזר, בסופו של יום, לבעליו. נהייתה של הנאשם, לשיטת הסניגור, גבלה בעירות תעבורת קלות יותר מזו שבאה הורשע (למשל נהיגה בקלות ראש), וזאת גם נוכח השעה המאוחרת שבה נעצרה העבירה, העובדה שלא נגרם נזק, ולגישתו- "זה כמו לבוא למשהו ולהגיד נהגת בניגוד לכללי נהיגה במדבר ולכן זו נהיגה פוחצת. הוא (בשם הכל) עקייף רכב אחד בכו הפרדה רציף...".

על האישום השני טענה ההגנה, כי מדובר בסיווע לגניבת רכב, ועל כן, לתפיסתה - "... צריך להתייחס לדברים בפרופורציה".

הסניגור ביקש לחזור לקולא, כאמור, מהמתחם העונשי שיקבע, וטען כי הتسיקיר גילה "פוטנציאלי שיקומי" ביחס לנאים. עוד עמד הסניגור על לקיחת האחריות מצד הנאשם, ועל נסיבות חייו הקשות, שהביאו אותו, לטענתו, למבצע העירות בהן הורשע.

הן התביעה והן ההגנה הגיעו פסיקה על מנת לתמוך בעתרתן העונשית.

7. כך הנאשם בדבריו האחרון:

"אני מתנצל, אני מודה בטעות שלי והדבר זהה בוודאות לא יחזיר על עצמו שוב. זה שישבתי בכלא זה לימד אותי לך".

דין והכרעה

8. ראשית אומר, כי נוכח השיקולים שנקבעו במסגרת מבחן הקשר הדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)) ברי כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד כולל, ביחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם; מדובר בפרשה עברינית אחת, במסגרת קשר הנאים קשר לגנוב רכבים יחד עם אחרים, גנבו, וסיע גנבו, וזאת תוך נהיגה מסוכנת, ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח. הכל, בעת שאין בידיו אישור שהיה או כניסה לישראל.

9. אין מחלוקת: הערכיים המוגנים שבهم פגע הנאשם במעשיו הם השמירה על שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך והציבור, ושמירה על רכושו של הולמת, כמו גם זכותה של המדינה לקבוע ולברור את הבאים בשעריה.

10. הלכה פסוקה היא, כי גם שعبירות גנבת רכב הן עבירות רכוש, הרי שהפגיעה שנגרמת לקרונות ולציבור כתוצאה מביצוען היא קשה; ראו למשל את בש"פ 45/10 מסארווה נ' מדינת ישראל (8.1.2010) ביחס לנזק שנגרם כתוצאה מעבירות אלה. ההחלטה הנ"ל ניתנה בהקשר של דיני מעצרם, אך יפה היא גם לעניינו, בשינויים המחייבים, אף בפן הענישה:

"**כשלעצמו, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירות רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתחכמת, לא קמה עילת מעצר.** יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרא עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שהוא יאמר העברי לעצמו כי אין סיכון שייעזר ב'מכה' הראשונה. **'פתאום קם אדם בבוקר ומוצא...'** **שמכונתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכלתה נשדדה.** חוזר אדם לבתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן זה הוא חדר לפטריותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאوتם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. **מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרונו הcis שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ילבנו גס בהן,** והסתטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גנבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה. ודוק: אין בכוונתי להכניס בדلت האחריות את העילה של הרתעה מפני עבירות שהן 'מכת מדינה', עילה שהמחוקק השמיד מחוק המעצרם. אלא שהעבירות של גנבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אין 'מתוחכמת', הן מסווג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאלי להתרפות אלימה. פריצה לבית או לחצרם מערערת את הבטחן האישי של הציבור וגנבת רכב עלולה, בהאיינא, להפוך חיש מהר לمرדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך"].

11. אשר לחומרת העבירה של גנבת רכב, ראו את קביעת בית המשפט בע"פ 7163/13 כסואני נ' מדינת ישראל (3.8.2014):

"**עבירה של גנבת רכב היא עבירה חמורה, ולצדיה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחות הבתוון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלתה פרמיות הביטוח בין ריבוי גנבות伶俐 רכב.** בנסיבות העניין שבפניו עסקין אף בפגיעה ישירה בצרפתן של חברות השכרת הרכב מהן נגנוו הרכבים האמורים (ראו לדוגמה: ע"פ 11194/05 ابو סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 17.12.2006), בו נגנבה מלגזה). **בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמורה ומרתיעה במקרים אלו** (ראו למשל: ע"פ 5724/95 ابو דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 29.12.2008); עניין ابو סבית, לעיל; רע"פ 08/0099 ابو עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996)

ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (31.1.2011)).

12. אף במסגרת רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.2018) עמד בית המשפט העליון על חומרת העבירה דנא, וקבע כי מדובר ב"מכת מדינה", כר:

"לטעמי, צדקן הערכאות הקודמות כאשר סייגו את העבירות שביצע המבוקש **כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור והן בשל העובדה כי גניבת כלי רכב הפכה להיות 'מכת מדינה'.**"

כן ראו את קביעת בית המשפט העליון, עוד שנים אחרת, במסגרת בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.2006):

"למרבה הצער, **טופעת גניבות הרכב טרם נעקרה מהשורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפניה בבדיקה עשויה (פסק דין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96)**, כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושים של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעת שבידי בית המשפט לעשותות הוא לחזק את ידם של בתיהם המשפט הדינמיים בראשיה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך[3]."

13. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במרקחה דנא היאBINONI - גבואה ; הנאשם קשור קשר עם אחרים על מנת לבצע עבירות של גניבת רכבים בישראל, והחזקק בכל פריצה שונים (קטר, מברג, פלג חשמלי); הוא הגיע, לילה אחר לילה, אל העיר יהוד, שם גנב רכב יחד עם אחרים תוך שבירת חלונו (אישום 1), וסייע לגנוב הרכב נוספת על ידי נהגה בו (אישום 2).

הנאשם נהג ברכבים הגנובים ללא רישיון ולא ביטוח, וטרם לכידתו על ידי המשטרה נהג נהיגה פוחצת, תוך סיכון ממשי של משתמשי הדריך; הוא לא שעה לקריאות השוטרים שהורו לו לעצור, אלא **הגבר את גניבותו נסיעתו, חזча צמתים באור אדום**, ועקף רכבים (ולא רכב אחד, כתענת ההגנה) תוך **חצית קו הפרדה רצוף**. כך נהג הנאשם, נגד חוקי התנועה ותוך סיכון הציבור לאורכו כ- 16 ק"מ (!), מאוחר צומת הטיסים, שם החלה המשטרה לדלוק אחריו, ועד שהגיע למיחסם רנטיס, שם נעצר.

14. לא ניתן להפריז בנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מעשיו של הנאשם; במקרה עוללה הייתה תוצאה נהיגתו קטלנית, או צדו הכרוכה בפציעות קשות. העובדה שהנאשם נהג כפי שנagara ברכב בעת ששותפיו לעבירה, קטינים, נסעו עמו ברכב - היא נסיבה לחומרה בעניין.

15. ההחלטה עמדה על החומרה הגלומה, והסיכון הרב שנשקף כתוצאהמנה ממסוכנות; כך למשל, קבע בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 7255/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.10.2008)[4]:

"מזה מספר שנים אנו מתריעים מפני תופעה נפוצה במרקומותינו, כאשר הנגים הנדרשים על ידי שוטרים לעצור לחקירה או בעקבות ביצעה של עבירה תעבורתית, נמלטים על נשמה תוך נסעה פרועה בה כרכום סיכונים לחיהם של הולכי רgel ומשתמשים אחרים בדרך. **למרבה המזל, מרביתם של אותם מרדפים אחורי הרכב הנמלט הסתיימו ללא פגיעות בחוי אדם. אולם, גם הוא מקרים בהם שלמו אזהרים תמים בחיהם את מחירת של הנהיגה המופקרת של הנהג הנמלט.** ואם נדרש ראייה נוספת לכך, היא הוטחה בפנינו בימים האחרונים במלוא חומרתה, שעה שפטיל חייה של הולכת רgel קופד וחברתה נפצעה קשה, לאחר שכרכם נמלט פגע בהן. הנה כי כן, מתחלים בתוכנו מי שתורמים מדעת למצב הנורא השורר מילא בדרכים, ועל כן סברנו לפניה שנים אחדות שעלה בית המשפט להרים את תרומתו לביעורו של נגע זה (ראו ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' סלימאן אבוקיעען, [פורסם בנבו]; ע"פ 3383/05 אלעטם אנוואר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו]; ע"פ 2079/2006 אוסה ابو עדא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו]) עם זאת, הנחינו את בית המשפט להתאים את רמת העונשה לנטיותיו הפרטניות של המעשה והעשה (ע"פ 2100/2010 מדינת ישראל נ' יוסף אבוקיעען, [פורסם בנבו])[1]."

16. ביחס לעבירות נהיגה פוחצת, ראו את קביעת בית המשפט המחויז בbara שבע במסגרת עפ"ג (ב"ש) 22-22-49569 נ' מדינת ישראל (22.2.2023), שנתנה רק לפני מספר ימים, שם דחה בית המשפט המחויז ערעור המערער נגד גזר דין, ועמד על חומרת העבירה, כדלקמן:

"המערער הורשע בין היתר בעבירות של סיכון הולך מעבר חציה בנסיבות חמימות ונήג פוחצת. הצד השווה שבנה הוא פוטנציאלי הסיכון לחוי אדם. שבירת החים והגוף הם מערכיהם החברתיים המרכזיים והחשובים ביותר המוגנים בעבירות הפליליות. ומתבגר הדברים **התיחסות להפרת חוק המתבטאת בסיכון או העמדה בסיכון של חי אדם הינה של רצינות וחומרה.**

הADB של נהיגת רכב בפיזיות, יכולה להתבטא בקשה רחבה של מצבים. בקצת האחד נמצאות ההתנהגויות העולות אך כמעט על עבירות תעבורתית ובקצת השני נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופן הפיזי לעבירות סיכון חי אדם בנתיב תחבורה. בהתאם, העונשה המוטלת נעה על פניו מנגד שבין מאסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל (ראו ע"פ 3867/08 מוחמד סיטאוי נגד מדינת ישראל, 8.09.08 ; ע"פ 8704/08 הייב נגד מדינת ישראל, 23.4.09 ; ע"פ 4836/11 חמאד נגד מדינת ישראל, 11.1.12 ; ע"פ 5691/09 ג'בארין נגד מדינת ישראל, 11.10.09)."

17. במקרה זה, כאמור, נהיגתו המסוכנת של הנאשם אינה ממוקמת ברף התחטען של העבירה, אלא קרובה לרגע הבינוני - עליון של חומרתה. נזכיר כי הנאשם נהג בנסיבות, חזה צמותם באור אדום, וחזה צו הפרדה רצוף תוך עקיפת רכבים - ובכך סיכון באופן ממשי את שלומם וחיהם של משתמשי הדרך התמיימים.

18. יתרה מזאת: הנאשם לא רק נמלט מהשוטרים בנהיגת מסוכנת, אלא עשה כן כשהוא אינו מזמין, ולא החזיק כלל ברישון נהיגת - מעולם לא הוציא צזה. נקבע בפסקה כי "נהיגת ללא רישון היא **'אים נע'** על **נוסעים** ההכיבש וכמובן על הנהוג ומשפטו, ויהה לה עונשה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכברosal" (רע"פ 3149/11 ראשם נ' מדינת ישראל (15.5.2011); כמו כן נקבע כי "נהיגת ללא רישון נהיגת

טומנת בחובה סיכון רבים, בנוסף היא משקפת יחס של ביזוי החוק" (רע"פ 20/2312 מלך נ' מדינת ישראל (7.4.2020)).

19. הנה כי כן, צודקת הנסיבות, והנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מעשיו של הנאשם, בדgesch על התנהגותו המסוכנת בכביש, הוא חמוץ.

20. ההגנה טענה כי העובדה שהנאשם נהג בפראות בשעת לילה מאוחרת, להבדיל משעה עמוסה יותר, מפחיתה מחומרת מעשיו. אין בכך טענה זו, ואני דוחה אותה בשתי ידי. אין לך "זמן טוב" לבצע עבירות כגון דא, או זמן טוב יותר או פחות, מבחינת המסוכנות.

21. הצדדים הגיעו פסיקה על מנת לתמוך בעתרתם ביחס למידניות הענישה הנוהגה; ראייתי להתייחס לחלק ממנה, וכן לפסיקה נוספת, כמפורט להלן.

22. במסגרת רע"פ 2054/2018 **רבעייה נ' מדינת ישראל** (12.3.2018) דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור נגד פסק דיןו של בית המשפט המחויז, בגיןו נדחה ערעורו של המבוקש נגד גזר הדין שקבע בעניינו. המבוקש הורשע בכך שנגב קטעו, יחד עם קטינים, וניסה להימלט מהמשטרת תוך נהיגה על הקטעו "בצורה פרטית ומסוכנת כשהוא עובר שני רמזורים אדומים, נסע בנטייה הרכבת הקלה וחוצה כבישים בצורה מסוכנת". המבוקש הורשע בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחצת ברכב, ונוהגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. בית המשפט קבע כי מתוך העונש ההולם נع בין 10 חודשים לבין 25 חודשים מאסר, והשיט על הנאשם עונש בתחתיות מתחם הענישה, בהתאם לנסיבותו האישיות. בית המשפט המחויז דחה את הערעור נגד גזר הדין וקבע:

"לנוכח מקבץ העבירות ונסיבות ביצוען - הן בהיבט הרכושי, הן בהיבט של זלזול בגורמי אכיפת החוק, והן בהיבט של סיכון ביטחון המשתמשים בדרך; ועל-רקע מידניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת רכב ונוהגה פוחצת בו ללא רישיון נהיגה - לא מצאנו עילה להתערב במסקנותו של בית-משפט כאמור בדבר מתחם הענישה שנקבע על-ידי".

בבית המשפט העליון דחה, כאמור, את בקשה רשות ערעור נגד פסק דיןו של בית המשפט המחויז, וקבע כי "העונש שהושת על המבוקש בבית המשפט המחויז, אינו סוטה, כלל ועיקר, לחומרה, מידניות הענישה המקובלת בעבירות בהן הורשע המבוקש".

23. במסגרת רע"פ 9269/17 **אבו עישא נ' מדינת ישראל** (15.1.2018) דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור נגד פסק דיןו של בית המשפט המחויז, בגין התקבל ערעור המשיבה נגד גזר הדין שקבע בעניינו. המבוקש הורשע, בין היתר, בכך שנגב רכב על ידי כך שניצל הזדמנויות שבה הלק המתлон, בעל הרכב, לשלם עבור חניה, נכנס לרכב והחל להימלט מהמקום בנסיעה. לאחר שהבחן המבוקש במקרים מסוימים מטרתי, נסע נגד כיוון התנועה "תוך שהוא גורם סיכון למשתמשי הדרך ומאלץ נידת משטרת השגעה מולו לבולם על מנת למנוע

התנגשות"; כל זאת עשה המבוקש כשהוא נוהג בעודו פסול רישון. המערער הורשע בעבירות של נהיגה בפיזות (סעיף 338 (א) (1) לחוק העונשין, ש.ב), גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה, הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו, ונוהגה ללא ביטוח.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשים מאסר ועד 30 חודשים, והשיט על המבוקש עונש החורג לקולא ממתחם העונשה, אל נוכח שיקולי שיקום. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המשיבה וקבע כי נוכח חומרים המעידים, אשר יש בהם סכנה ממשית לבטחון הציבור ולשלומו, על המבוקש לשאת בעונש הנמצא בגבולות מתחם העונש הראי, והשיט עליו 15 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה, כאמור, את בקשה רשות הערעור, וקבע:

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרה של עבירה גניבת הרכב, בה הורשע המבוקש, הגרמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקט בעונשה מחמירה במקרים אלו (ע"פ 7163/13 כסואני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (03.08.2014); רע"פ 10/8907 מליאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.11.2010)). יתרה מכך, מעשיו של המבוקש היו סכנה לציבור משתמשי הדרכ וכוחות המשטרה, ומלמדים על חוסר יראת החוק."

24. במסגרת עפ"ג (ת"א) 9608-09-22 טויל נ' מדינת ישראל (27.10.2022) דחה בית המשפט המחויז את ערעור המערער נגד גזר הדין בעניינו, לאחר שוחרר בו מהערעור. המערער הורשע בשני אישומים, במסגרת התפרץ לשני רכבים, ונוהג בהם بصورة מסוכנת. במסגרת האישום הראשון, לאחר שהבחן במבחן משטרתי, ירד הנאשם (המערער) בפראות לשול שמאל בכביש והגבר את מהירותו נסיעתו; בהמשך, משרהה כי שול שמאל נחස על ידי ניידת משטרתית, החל לזאג בין נתיבים ובין רכבים אזרחיים אשר עצרו לפני המבחן המשטרתי עד אשר ירד מהנתיב לשול ימין". בנסיבות אלה סימן אחד השוטרים למערער לעזרה, אולם הוא המשיך בנסיעתו הפרועה לכיוון השוטר, פרץ את המבחן המשטרתי, לא שעה להוראות שוטר נוספת לעזרה, עד אשר נאלץ הוא לבסוף לצד הדרך, ונוהג בפראות כשהוא נמלט מנידות שדליך אחריו, וכמעט פגע בניידת המשטרתית. גם במסגרת האישום השני נהג המערער ברכב הגנוב בנהיגה מהירה ומסוכנת. הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק (2 עבירות), גניבת רכב (2 עבירות), נהיגה פוחצת עם רכב, נהיגה ללא רישון (2 עבירות), נהיגה ללא ביטוח, שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ואיסור שימוש ברכב מנوعי ללא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 חודשים מאסר ועד 40 חודשים מאסר, והשיט על הנאשם שנתיים מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותו האישיות. ערעורו נגד גזר הדין נדחה, לאחר שוחרר בו, כאמור, מהערעור.

25. במסגרת עפ"ג (מרכז) 55193-08-18 גודה נ' מדינת ישראל (8.1.2019) דחה בית המשפט המחויז את ערעור המערער נגד גזר הדין שניתן בעניינו. המערער הורשע בכך שגנב קטנוע, ונוהג בו ללא רישון ולא ביטוח, ובעת שהגיע למבחן משטרתי לא האט, ובהמשך נסיעתו התדרדר לתעללה ונפל; על גופו נמצא כפפות, מברג ופליר. המערער הורשע בעבירות של גניבת רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, נהיגה ללא רישון נהיגה ולא ביטוח, נהיגה פוחצת של רכב וכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתח העונש ההולם נע בין 18

חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר, והשיט על הנאשם 20 חודשי מאסר (יחד עם הפעלת מאסר מותנה - 28 חודשי מאסר), בהתאם לנסיבותו האישיות. בית המשפט המ徇די דחה, כאמור, את ערעור המערער.

26. במסגרת עפ"ג (מרכז) 61853-01-13 **دعמה נ' מדינת ישראל** (7.4.2013) דחה בית המשפט המ徇די את ערעור המערער נגד גזר הדין שניtan בעניינו. על פי העובדות בהן הורשע המערער, אדם אחר התפרץ לרכב, גנב אותו, והסיע אותו לעיר טيبة, שם העביר אותו לידי הנאשם. בהמשך כאשר התבקש הנאשם לעצור על ידי שוטר, הוא החל להימלט בנסיעה מהירה. "הנאשם נצמד לרכב בו נוגג השוטר ונסע במהירות. בהמשך נהג במהירות ולא התחשבות בהולכי רgel ובעבלי חיים שהיה בצד הדרך והמשיך בנסיעתו מהירה תוך שהוא פונה אל שביל עפר. כשהבחין כי רכב המשטרת קרוב אליו, יצא מהרכב ונמלט רגלית עד שנתקפס". המערער הורשע בעבירות של גניבת רכב, נהיגה פוחצת והפרעה לשוטר, כניסה לישראל שלא כחוק, ונוהגה ללא רישיון ולא ביטוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר, והשיט על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, בהתאם לנסיבותו האישיות. בית המשפט המ徇די דחה, כאמור, את ערעורו של המערער, וקבע: "יש בנסיבות ביצוע העבירות על ידי המערער כפי שתוארו לעיל בהתאם להודאותו של המערער בכתב האישום המתוקן, גם לאחר תיקונו, כדי להצדיק את מתחם הענישה שקבע בהם" ש קמא...".

27. ורק לאחרונה ממש - במסגרת ת"פ (ת"א) 32508-03-22 **מדינת ישראל נ' חמידאת** (15.1.2023)[5] הורשע הנאשם, שווה בלתי חוקי בישראל, בכך שנסע ייחד עם אחרים לחניון בעיר תל אביב, ולאחר הכוונה של אחר שהוא עמו ברכב, פרץ לרכב על ידי שימוש ב"מפתח מתואם", והניע אותו. בהמשך, נהג הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח. משטרת שהבינה בנאשם, כרזה לו לעצור את הרכב, אולם הוא המשיך לנסוע ברכב, ולהימלט מפני המשטרת תוך סיכון משתמשי הדרך - עלה על מדרכות, כיכר, ואי תנועה, ופגע ברכב אחר; הוא המשיך לנסוע "בצורה פרועה ומסוכנת" עד אשר נעצר עקב התנגשותו בבטון. הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה פוחצת שלרכב, התנהגות הגורמת נזק, ונוהגה ברכב ללא רישיון ולא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשים, והשיט על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, על פי נסיבותו האישיות.

28. במסגרת ת"פ (נת') 34743-04-22 **מדינת ישראל נ' גLOSES** (30.10.2022) הורשע הנאשם, שווה בלתי חוקי בישראל, בגין רכב באמצעות כלי פריצה. הנאשם נהג ברכב, ונידית משטרת החלה לדלוק אחריו; אז, "הגביר את מהירותו נסיעתו וחלף באורות רמזורי אדומים, תוך שימוש כליל רכב אשר נאלצו לסתות ימינה ושמאליה ולבלום בLIMITOT חירום בכך להימנע מתאוננה". הנאשם המשיך בנסיעתו עד שפגע (בכיכר) בפגוש אחורי של רכב נוסע, אז סטה ופגע במעקה בטיחות. הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה פוחצת שלרכב, הייזק לרכוש בمزיד, ונוהגה ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשי מאסר ועד 36 חודשים, והשיט על הנאשם 20 חודשי מאסר, בהתאם לנסיבותו האישיות.

29. במסגרת ת"פ (ו-מ) 69182-12-21 **מדינת ישראל נ' מוצפא** (4.9.2022) הורשע הנאשם בכך שגנב רכב

יחד עם אחרים; האخر ניפץ את אחד מחלונות הרכב, הם פתחו את מכסה המנווע באמצעות מכשיר המשמש לעקיפת מערכת התנועה של הרכב וחשיפת נתיכי הנעת הרכב, והניעו את הרכב. הנאשם ונוהג ברכב הגנוב. לאחר שהמשטרה החלה בניסעה אחריו, האיש הנאשם את מהירות, לא צית לटמരורים וחצה צומת באור אדום. בהמשך, חלף על פני ניידת אחרת וcumult התנגש בה. בסופו של דבר, התנגש בעמוד והתהפק עם הרכב. הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא חוק, גניבת רכב, נהיגה פוחצת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח, וחבלה במידע ברכב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשים מאסר בפועל, ועד 34 חודשים, והשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם העונשה, בהתאם לנסיבותו האישיות.

30. בת"פ (ת"א) 22901-03-22 **מדינת ישראל נ' עמראן** (15.6.2022) הורשע הנאשם בכך שביחד עם אחר פרצו לרכב, ולאחר מכן נוהג בו הנאשם במהירות, חזה צומת ברמזור אדום, "עקף" רכב בנתיב השמאלי וגרם לרוכבים לעצור... הגביר את מהירות הרכב איבד שליטה, עלה על אי תנועה ופגע בעץ ונעצר". הנאשם הורשע בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ברכב ללא רישיון ולא ביטוח, נהיגה פוחצת, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד 24 חודשים, והשית על הנאשם שנת מאסר בהתאם לנסיבותו האישיות.

31. בעניין ת"פ (ת"א) 28998-11-21 **מדינת ישראל נ' אחמד** (2.3.2022) הורשע הנאשם בכך שהוא רכב, יחד עם אחרים, על ידי פירוק משולש חולון הדلت האחוריית ימנית. הנאשם נוהג ברכב הגנוב במהירות גבוהה, ונידית של חברת איטוראן נסעה אחריו; בשלב מסוים, עצרה ניידת אחרת במרכז נתיב הנסעה "ומשהבחן בכך הנאשם האיש את ניגומו וניסה לעקוף את הנידת מצד שמאל, אז התנגש בניידת ובמעקה הבטיחות ונעצר". הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא חוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה פוחצת של רכב, נהיגה ללא רישיון וניגוה ולא ביטוח, והתנהגות הגורמת נזק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 11 חודשים מאסר בפועל ועד שנתיים של מאסר בפועל, והשית על הנאשם 11 חודשים מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותו האישיות.

32. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 21 חודשים מאסר בפועל, ועד 36 חודשים.

העונש המתאים לנוהג

33. הנאשם, צעיר בן 21, ולחובתו הרשעה מבית דין צבאי (לנוער), משנת 2018, בגין נshaft לעונש קצר של מאסר בפועל.

34. הנאשם הודה במייחס לו, חסר זמן שיפוטי רב, לך אחריות על מעשיו והביע חריטה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הבין את משמעותות תוכניות מעשי, והוא מודע לסיכון במצובו.

35. בהתאם כאמור לעיל, פשיטה כי יש מקום את עונשו של הנאשם בחילקו התחתון של מתחם הענישה, ועל כן אני משית עליו את העונשים הבאים:

- א. 21 חודשים מאסר פועל, בגיןו ימי מעצרו, על פי רישומי שב"ס.
- ב. 8 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם בתוך 36 חודשים יעבור עבירת רכוש מסווג פשע, או קשירת קשר לביצוע פשע כאמור.
- ג. 5 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מיום שחרורו עבירת רכוש מסווג עוון, עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, נהייה פוחצת, או נהייה ללא רישיון נהיגה או ללא ביטוח.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי על סך 1,000 שקלים לכל מתלון, שלמה בזgalן (עד תביעה 1) ושלמה חביב (עד תביעה 32). הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.2023.
- ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה, אף הקנס ישולם עד יום כל המוצגים - לשיקול דעת קצין החוקירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"ג, 27 פברואר 2023, במעמד הצדדים.

[1] אישום נוסף (שלישי) נמחק במסגרת הסדר הטיעון.

עמוד 11

[2] כל ההדגשות בגזר הדין אינן במקור והן שלוי, ש.ב.

[3] ראו לדוגמה גם את עפ"ג (חי) 10294-07-22 מצארה נ' מדינת ישראל (20.10.2022), ואת עפ"ג (ז-מ) 20977-06-21 געברי נ' מדינת ישראל (22.12.2021), ביחס להיותה של גניבת הרכב מכת מדינה.

[4] הקביעה הייתה ביחס לעבירה של סיכון חי אדם בנטייה תחבורתית, אך המסר היוצא מבית המשפט העליון רלוונטי גם ל谋קרה דנא, שכן העובדה שהנאשם נהג נהייה פרועה תוך הימלטות מהמשטרה.

[5] פסק הדין טרם חלוט.